

รายงานการเข้าร่วมโครงการเอพีโอ
22-CL-11-GE-WSP
Workshop on Rural Tourism for Sustainable Development
ระหว่างวันที่ 24-26 สิงหาคม 2565
ณ ผ่านโปรแกรมซูม ประเทศไต้หวัน อินโดนีเซีย

จัดทำโดย นางสาววงศวิไล พัฒนศิริพงศ์
นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย
สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 6 (สงขลา) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
วันที่ 27 ตุลาคม 2565

ส่วนที่ 1 เนื้อหา/องค์ความรู้จากการเข้าร่วมโครงการ

1.1 ที่มาหรือวัตถุประสงค์ของโครงการโดยย่อ

รู้จัก เข้าใจพื้นฐานตลอดจนสามารถสร้างกรอบแนวคิดพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชนอย่างยั่งยืน จากนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญและผู้นำท้องถิ่น ตลอดจนทิศทางการท่องเที่ยวภายในภาวะการระบาดของโควิด-19

1.2 เนื้อหา/องค์ความรู้ที่ได้จากกิจกรรมต่างๆ พร้อมแสดงความคิดเห็นหรือยกตัวอย่างประเด็นที่สามารถนำมาปรับใช้ในองค์กรหรือประเทศไทย ได้แก่

■ การบรรยาย

1 บทบาทการท่องเที่ยวในการพัฒนาการวิถีชุมชนอย่างยั่งยืน (Cece Yusuf Head of Planning and Cooperation Bureau, MVDDRT Indonesia)

- กรอบนโยบายในการพัฒนาหมู่บ้านท่องเที่ยว

เป้าหมายหลักในการเพิ่มมูลค่าทางการท่องเที่ยว 2563 - 2567

การแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ(ต่างประเทศ) และการเพิ่มมูลค่า

การเตรียมความพร้อมสู่เป้าหมาย อุตสาหกรรมและชุมชน

การท่องเที่ยว การสร้างสรรค์เศรษฐกิจ ความสามารถสูงสุดของทรัพยากรบุคคล

ขีดจำกัดการรองรับทางสิ่งแวดล้อม

การแข่งขันของภาพลักษณ์การท่องเที่ยว

พื้นฐานการพัฒนาหมู่บ้านท่องเที่ยว

เศรษฐกิจ การให้คุณค่าแก่ประโยชน์ทางเศรษฐกิจกับชุมชน(การให้ความสำคัญกับมูลค่าเศรษฐกิจชุมชน)

ทั้งเพื่อการพัฒนาภูมิภาคและปรับปรุงสวัสดิการของชุมชนท้องถิ่น

สังคม-วัฒนธรรม ชุมชนกระตือรือร้นต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหมู่บ้านนักท่องเที่ยวและยังคงรักษา

ค่านิยม บรรทัดฐาน ชีวิตประจำวัน และวัฒนธรรมที่ใช้กับชุมชนท้องถิ่น

ความน่าเชื่อถือ จุดดึงดูดเป็นกิจกรรมดั้งเดิมหรือสิ่งพืชมรดกชาติ วัฒนธรรมหรือคนท้องถิ่น

สิ่งแวดล้อม รักษาความยั่งยืนของสภาพแวดล้อมและให้เกิดผลกระทบด้านลบน้อยที่สุด

เทคโนโลยี ผ่านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ประสบการณ์ท่องเที่ยว ผลลัพธ์จากการทำงานร่วมกันระหว่างนักท่องเที่ยวและหมู่บ้านชุมชนเพื่อมอบ

ประสบการณ์การเดินทางที่มีคุณภาพอย่างแท้จริงแก่นักท่องเที่ยว

- สภาพทั่วไปและความท้าทายของหมู่บ้านท่องเที่ยวในอินโดนีเซีย

ข้อมูลไม่ได้เผยแพร่อย่างแพร่หลายเพราะระบบอินเทอร์เน็ตยังไม่ได้เข้าถึงในท้องถิ่น ถึงแม้มีศักยภาพ

บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางสื่อมวลชนมีจำกัด อุปกรณ์ไม่อำนวย ใช้งานได้ชั่วคราว

ฤดูกาลท่องเที่ยวที่ตามเทรนด์กันมาแต่ไม่มีจุดขายและสินค้าของตนเอง

ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกและความสะดวกสบาย ขาดการจัดการในการท่องเที่ยว

หลายสถานที่ที่ยังขาดการเข้าถึง

- นโยบายเงินทุนหมู่บ้าน

แหล่งเงินทุน

งบประมาณหมู่บ้านและการจัดการ หมู่บ้านเป็นผู้ดำเนินการโดยมีการกำหนดงบประมาณจะทำการประชุมหมู่บ้านรวมและสนับสนุนไปตามขั้นตอนการจัดการของแต่ละหมู่บ้าน

เงินทุนจากงบประมาณแผ่นดินที่จัดสรรให้กับหมู่บ้านจะใช้เป็นทุนในการดำเนินกิจกรรมในหมู่บ้าน เช่น พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว จัดอบรมให้ความรู้ด้านการท่องเที่ยว

- การพัฒนาหมู่บ้านท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

เป็นการรักษาสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและสังคม-วัฒนธรรม

ชนิดหมู่บ้านท่องเที่ยว

หมู่บ้านท่องเที่ยวที่มีทรัพยากรธรรมชาติเอกลักษณ์ดึงดูด เช่น ภูเขา หุบเขา ทะเล แม่น้ำ ทะเลสาบและความหลากหลายโดดเด่นทางธรณีวิทยา

หมู่บ้านท่องเที่ยวที่มีทรัพยากรทางวัฒนธรรม สินค้าพื้นเมืองมีเอกลักษณ์ การดำเนินชีวิตของชุมชนมีจุดดึงดูด เช่น กิจกรรมการดำรงชีวิต ศาสนาและรูปแบบกิจกรรมอื่นๆ

หมู่บ้านท่องเที่ยวที่สร้างเอกลักษณ์จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยสร้างจากกิจกรรมอุตสาหกรรมในครอบครัวชุมชนท้องถิ่น ทั้งงานทำมือผสมผสานกับกิจกรรมให้กลายเป็นจุดดึงดูดหลัก

หมู่บ้านที่มีความลงตัวของจุดดึงดูดหนึ่งอย่างหรือมากกว่า เช่น ธรรมชาติ วัฒนธรรมและการสร้างเอกลักษณ์

การสนับสนุนจากรัฐบาล การใช้เงินทุนหมู่บ้านเพื่อพัฒนาหมู่บ้านท่องเที่ยว

- จัดซื้อ พัฒนา การใช้ประโยชน์ การบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานของหมู่บ้านท่องเที่ยว

- ส่งเสริมหมู่บ้านท่องเที่ยวโดยจัดลำดับตามความสำคัญของวัฒนธรรมและเกณฑ์วัดระดับ

- ฝึกอบรมการจัดการหมู่บ้านท่องเที่ยว

- การจัดการหมู่บ้านท่องเที่ยว

- หน่วยงานภายนอกเข้ามาร่วมลงทุนหมู่บ้านนักท่องเที่ยว

- กิจกรรมอื่นๆ ที่เกิดจากการหารือและร่วมตัดสินใจของหมู่บ้าน

โครงการฟื้นฟูเศรษฐกิจแห่งชาติ กระทรวงหมู่บ้าน กรมพื้นที่ห่างไกล 2564

สนับสนุนการพัฒนาสิ่งของอำนวยความสะดวกในพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจอย่างมาก เช่น การก่อสร้างถนนควบคู่กับสิ่งแวดล้อม โฮมสเตย์ ห้องสุขา ศาลา ศูนย์ศิลปะแบบดั้งเดิม สนามเด็กเล่น แสงสว่างในที่สาธารณะ ร้านกาแฟ ร้านขายสินค้าในหมู่บ้าน โครงสร้างพื้นฐานที่รองรับ ICT

พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ห่างไกลเพื่อสนับสนุนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจอย่างมาก เช่น พื้นที่พักผ่อน เวทีศิลปะการแสดง โฮมสเตย์ บ้านวัฒนธรรมดั้งเดิม และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ชีตความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของพื้นที่ท่องเที่ยวห่างไกลที่มีความน่าสนใจอย่างมาก เช่น การท่องเที่ยวสำหรับนักชิม ทัศนกรรม อุตสาหกรรมทอผ้า และโฮมสเตย์เชิงสุขภาพ

กลยุทธ์การพัฒนาทรัพยากรบุคคลในหมู่บ้านท่องเที่ยว

- การสร้างความตระหนักและพฤติกรรมที่ใส่ใจและห่วงใยต่อการท่องเที่ยว

- เสริมสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวหมู่บ้านที่มีศักยภาพ

- เสริมสร้างเครือข่ายและการผลิตเพื่อให้หมู่บ้านท่องเที่ยวยังคงดำเนินต่อไปได้

- วิเคราะห์ความเข้มแข็งและความเป็นไปได้ทางธุรกิจโดยใช้ BUMDes ขับเคลื่อนสำหรับอุตสาหกรรมกา

ท่องเที่ยว

2 การวางกลยุทธ์การท่องเที่ยววิถีชุมชนและเชิงเกษตรในตลาดการท่องเที่ยวทั่วโลก

(Harro Bart Boekhold Owner and Director F.R.E.S.H. Tourism Netherlands)

สรุปประวัติศาสตร์การท่องเที่ยว

ศตวรรษที่17-18 การสำรวจครั้งใหญ่

1841 การเดินทางท่องเที่ยว 1 วันทางรถไฟ โดย Thomas Cook

1855 ครั้งแรกที่มีการโฆษณาการท่องเที่ยวไปยุโรป

1960 เป็นต้นมา การท่องเที่ยวเริ่มเป็นอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

ปัจจุบัน การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในโลก

- รายได้ 2 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ

- สร้างงาน 98 ล้านงาน (1ใน 12 งานทั่วโลก)

การพัฒนาเศรษฐกิจโลกและแนวโน้ม

ยุคปฏิวัติอุตสาหกรรมในยุโรป (กลางศตวรรษที่ 19)

- จากกิจการในครัวเรือนกลายเป็นโรงงานผลิต

- แยกเวลาทำงานกับเวลานันทนาการออกจากกัน

- โฟกัสการผลิตสินค้าและบริการจำนวนมาก

- การติดต่อระยะสั้นระหว่างคนขายกับคนซื้อ

ทุนนิยมอุตสาหกรรม การผลิตจำนวนมากและการแลกเปลี่ยนสินค้า (กลางศตวรรษที่ 19 ถึงปลายศตวรรษที่ 20)

ทุนนิยมเชิงประสบการณ์ (ปลายศตวรรษที่ 20 ถึง...)

- จากการขายสินค้าและบริการ สู่อุตสาหกรรมการขาย

- โฟกัสที่ระยะยาว (มูลค่าตลอดชีพ)

- เรากำลังมุ่งหน้าไปสู่เศรษฐกิจแบบสร้างประสบการณ์

การท่องเที่ยวคือ การขายประสบการณ์

เปลี่ยนจากการสัมผัสวัฒนธรรม (การสอน ให้ความรู้และให้ข้อมูล) เป็นธุรกิจความบันเทิง (สนุก เล่นและบันเทิง)

ส่วนใหญ่เป็นการขายประสบการณ์ที่จัดเตรียมไว้แล้ว เปลี่ยนเป็นทุกส่วนของการเดินทางกลายเป็นธุรกิจ

ยุค1950 เกิดบริษัททัวร์มีอาชีพ

2012 สองตัวหลัก

- TUI Travel Plc : ลูกค้า 35 ล้านคน จาก 27 ประเทศ 200แบรนด์ 180 ปลายทาง การจ้างงานสี่หมื่นแปดพันคน

- Thomas Cook Group Plc : ลูกค้า 5.7 ล้านคน 81โรงแรม 700 ร้านขายของที่ระลึก การจ้างงานหนึ่งหมื่นสี่พันหกร้อยคน

2020 การล้มของ Thomas Cook Group

ประเภทการท่องเที่ยว ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ท่องเที่ยวเชิง

ชุมชน ท่องเที่ยวทำอาหาร ท่องเที่ยวพื้นที่มรดก ท่องเที่ยวเพื่อรักษาสุขภาพ ท่องเที่ยวสัตว์ป่า ท่องเที่ยว

ธรรมชาติ การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ ท่องเที่ยวธรรมชาติวิทยา ท่องเที่ยวชุมชนแออัด ท่องเที่ยวอวกาศ

ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ท่องเที่ยวแบบประหยัด ท่องเที่ยวเกี่ยวกับภัยพิบัติ ท่องเที่ยวด้านกีฬา ท่องเที่ยวในที่

หายนะ ท่องเที่ยวในเมือง ท่องเที่ยวทางสงคราม ท่องเที่ยววิถีชุมชน ท่องเที่ยววิถีเกษตร

ความสำคัญของการท่องเที่ยววิถีชุมชน

เพิ่มรายได้ครอบครัวเกษตรกร

การกระจายรายได้ (กระจายความเสี่ยงทางเศรษฐกิจ)

เพิ่มการจ้างงานในพื้นที่ชุมชน (ลดการเคลื่อนย้ายไปอาศัยในพื้นที่เมือง)

ช่วยให้ประชากรในเมืองเข้าใจความสำคัญของเกษตรกรรมและชีวิตชนบท

สร้างโอกาสให้ผู้เยี่ยมชมมีประสบการณ์ใช้ชีวิตในชนบท

การท่องเที่ยววิถีเกษตรคืออะไร

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเกษตรที่นำผู้เยี่ยมชมมายังพื้นที่เกษตร

ผู้เยี่ยมชมมีความสนใจเป็นพิเศษที่ได้พบกับเกษตรกรและเรียนรู้วิธีการผลิตอาหารของพวกเขา

ผู้เยี่ยมชมต้องการมีส่วนร่วมในการทำการเกษตรหรือชีวิตชนบท

Urban tourism	City trips
	...
	...
Rural tourism	Agritourism
	Nature tourism
	Eco tourism
Other	Beach tourism
	...

3 UNWTO โปรแกรมพัฒนาการท่องเที่ยวและชนบท (Sandra Carvao Director Market Intelligence & Competitiveness World Tourism Organization (UNWTO))

ท่องเที่ยววิถีชุมชน UNWTO นิยาม

การท่องเที่ยวในชนบทเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวประเภทหนึ่งที่ผู้มาเยือน ประสบการณ์เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายโดยทั่วไปที่เชื่อมโยงกัน สู่กิจกรรมทางธรรมชาติ เกษตรกรรม วิถีชีวิต/วัฒนธรรมชนบท ตกปลาและเที่ยวชมสถานที่ กิจกรรมการท่องเที่ยวในชนบทเกิดขึ้นในพื้นที่นอกเมือง (ชนบท) ด้วย ลักษณะดังต่อไปนี้

1. ความหนาแน่นของประชากรต่ำ
2. ภูมิทัศน์ การใช้ที่ดินที่มีการเกษตรและป่าไม้เป็นส่วนใหญ่
3. โครงสร้างทางสังคมและวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม

การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในช่วงโควิด-19 แคชัวร์หรือจะเปลี่ยนไปเลย?

ใกล้กว่าเดิม นักท่องเที่ยวภายในประเทศมีความสนใจในตลาดที่หลากหลายหลังจากรูปแบบการท่องเที่ยวเปลี่ยนเป็นการท่องเที่ยวพักผ่อนใกล้บ้าน

มีความรับผิดชอบมากขึ้น ความยั่งยืน ความชอบธรรมและท้องถิ่น นักท่องเที่ยวเชื่อในความสำคัญของการสร้างอิทธิพลที่ดีต่อชุมชนท้องถิ่น ค้นหาความชอบธรรมมากขึ้น

ปลื้มตัวออกมา ธรรมชาติ วิถีชุมชนและการท่องเที่ยวที่เดินทางด้วยรถยนต์ ปรากฏเป็นตัวเลือกการท่องเที่ยวที่นิยมเพราะข้อจำกัดและความต้องการสภาวะอากาศเปิดโล่ง

ความตระหนักใหม่ สุขภาพ มาตรการด้านความปลอดภัย หลายหลายเมือง ความไม่แน่นอนในนโยบาย การเข้าเมืองและการยกเลิกเป็นความตระหนักใหม่ของลูกค้าที่ทำให้การจองแบบทันทีทันใดเพิ่มมากขึ้น

วิสัยทัศน์ ให้การท่องเที่ยวพัฒนาท้องถิ่นและการเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ภารกิจ การพัฒนาบทบาทของการท่องเที่ยวในแง่มูลค่าและความปลอดภัยของหมู่บ้านท้องถิ่นควบคู่ไปกับความสัมพันธ์ของภูมิทัศน์ ระบบความรู้ ชีววิทยา ความหลากหลายทางวัฒนธรรม มูลค่าทางท้องถิ่นและกิจกรรม

ส่งเสริมนวัตกรรมและแนวทางการเปลี่ยนแปลงที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวในที่มีจุดหมายท้องถิ่น มี 3 ส่วนหลัก คือ ความยั่งยืน เศรษฐกิจ สังคมและสภาพแวดล้อม ไปด้วยกันกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมาย

1. ลดความไม่เท่าเทียมกันในรายได้และการพัฒนาของภูมิภาค
2. ต่อสู้กับการลดลงของจำนวนประชากร
3. เพิ่มความเท่าเทียมกันทางเพศ ผู้หญิงและศักยภาพของเยาวชน
4. ส่งเสริมการปฏิรูปท้องถิ่นและความสามารถในการพัฒนาจุดเด่น
5. เสริมสร้างระบบการจัดการหลายระดับ พันธมิตร การมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นของสังคม
6. ปรับปรุงการเชื่อมต่อโครงสร้างพื้นฐาน การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและการลงทุน
7. นวัตกรรมขั้นสูงและการเปลี่ยนแปลงเป็นดิจิทัล

8. สร้างสรรค์ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และมูลค่ารวม
9. ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างความยั่งยืน ความเสมอภาค และการฟื้นคืนสภาพของระบบอาหารและการท่องเที่ยว
10. ความก้าวหน้าในการอนุรักษ์ทรัพยากรและทรัพยากรวัฒนธรรม
11. ส่งเสริมแนวทางปฏิบัติที่ยั่งยืนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และลดการปล่อยมลพิษและของเสีย
12. เพิ่มพูนการเรียนรู้และทักษะ

การพัฒนาชุมชนโดยรวมผ่านการท่องเที่ยว

มอบอำนาจ	- การมีส่วนร่วมของชุมชน - การศึกษาและทักษะ - พลังและความเป็นผู้นำของผู้หญิง
ปกป้อง	- การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ - การจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ - ปกป้องพื้นที่มรดก - วิถีการ ติดตาม และเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต
ความสำเร็จ	- นวัตกรรมและการเป็นผู้ประกอบการ - โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว - ร่วมสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน - การวางแผนหลักแบบองค์รวม
ความร่วมมือ	- แนวราบ: ภาครัฐบาลทั้งหมด - แนวตั้ง: ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภาครัฐ เอกชน และชุมชนระดับภูมิภาค/ท้องถิ่น
- วางแผนการท่องเที่ยวลงในนโยบายพัฒนาท้องถิ่น
การท่องเที่ยวสร้างประโยชน์และทำให้ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นแก่สังคมท้องถิ่น สร้างความเท่าเทียม ครอบคลุม การฟื้นคืนสภาพ และสร้างความยั่งยืน

โอกาสใหม่ๆ สำหรับการท่องเที่ยวและการพัฒนาท้องถิ่น นวัตกรรม เทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงเป็นดิจิทัล
การพัฒนาผลิตภัณฑ์และมูลค่ารวมเพื่อความยั่งยืนและประสบการณ์ท่องเที่ยวที่มากยิ่งขึ้น
นโยบายการสนับสนุนที่ยั่งยืนและสร้างเสริมท้องถิ่นเป็นเป้าหมาย

4 การท่องเที่ยวในชนพื้นเมืองและท้องถิ่นอย่างยั่งยืน กรอบแนวคิดหมู่บ้านท่องเที่ยวในอินโดนีเซีย (Dr. Vitria Ariyani Founder and Chief Executive Officer Berbangsa Foundation Indonesia)

- กรอบแนวคิดการพัฒนาหมู่บ้านท่องเที่ยวในอินโดนีเซีย
วัฒนธรรม ธรรมชาติ ความสร้างสรรค์
เห็น สัมผัส สำนวน
ลักษณะเฉพาะ
โปรแกรมกิจกรรม ตลาดกลุ่มเป้าหมาย การสร้างแบรนด์ โฆษณา การขาย
เรื่องเล่าบอกต่อ การส่งเสริมโปรแกรม เรื่องเล่าบอกต่อ
พันธสัญญา (ผู้นำ) จากล่างขึ้นบน
ความสามารถ (ความรู้ที่มี/บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ) ผู้ชนะของหมู่บ้านท่องเที่ยว
องค์กรที่เข้ามาเปลี่ยนแปลง (ตัวกระตุ้น) ผู้อบรมผู้นำของหมู่บ้านท่องเที่ยว
กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ชนพื้นเมืองมีส่วนร่วมโดยตรงไม่ว่าจะโดยการควบคุมและ/หรือการทำให้วัฒนธรรมของพวกเขาเป็นจุดสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว

5 ท่องเที่ยววิถีชุมชนยั่งยืนในญี่ปุ่น (Saki Satoh Norinchukin Research Institute Co., Ltd. Japan)

สถานการณ์ท่องเที่ยวปัจจุบันในญี่ปุ่น 1. ลักษณะเด่นของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในญี่ปุ่น การท่องเที่ยวตามฤดูกาล สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นแลนด์มาร์คสำคัญ เทศกาล การผสมผสานวัฒนธรรม ภูมิประเทศ/สภาพอากาศที่หลากหลาย

2. ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโควิด-19

3. แนวโน้มการท่องเที่ยวภายในประเทศ

การเริ่มต้นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในญี่ปุ่น

1. ลักษณะเด่นของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในญี่ปุ่น กระทรวงสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กระทรวงเกษตร ป่าไม้และประมง ดูแลการท่องเที่ยว (ในพื้นที่) สีเขียว* องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยดูแลการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทั้งหมด

*นิเซโกะ ฮอกไกโด	นานาโอะและนาคะโนโตะ อชิคาว่า
คามางิชิ อิวาเตะ	ซาโตะ นีงาตะ
นาสุชิโอบาระ โทชิจิจิ	เกาะโซโตะ คากาวา
คาบสมุทรมิอูระ คานากาว่า	โทโยโอะกะ เฮียวโงะ
เกียวโต	อะโซะ คумаโมโตะ
ชิราคาวา กิฟุ	เกาะอามามิ โอชิมะ คาโกชิมะ
ร่องแม่น้ำนากาการา กิฟุ	เกาะโยโรโนะ คาโกชิมะ
โอกินาว่า	

2. สองปัจจัยหลักที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของญี่ปุ่น

- อิทธิพลต่อทิศทางเศรษฐกิจ นโยบายการท่องเที่ยวของรัฐบาลท้องถิ่นให้ความสนใจกับทิศทางเศรษฐกิจมากขึ้น เช่น ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว กำลังการใช้จ่ายในการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพึ่งพิงของชุมชนท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อมที่น้อยลง

- การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการของท้องถิ่น มาตรการบางอย่างจาก “มุมมองของผู้ประกอบการท่องเที่ยว” เช่น การใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยว มีมาตรการจากความคิดเห็นชุมชนท้องถิ่น เช่น ผู้อยู่อาศัยคนทำงานด้านการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมท้องถิ่น

การประสานงานระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตลอดจนมุมมองของผู้บริหารท้องถิ่นจะมีบทบาทความสำคัญมากขึ้นในอนาคต

3. นโยบายการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและ UNWTO ร่วมกันจัดทำคู่มือแนวทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของญี่ปุ่น เมื่อมิถุนายน 2564 เหล่านี้เป็นตัวชี้วัดตามมาตรฐานสากล GSTC-D ปรับและดัดแปลงให้เหมาะสมกับสภาพอากาศของญี่ปุ่น กฎหมายและข้อบังคับ แนวทางเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการจัดการจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยรัฐบาลท้องถิ่นและองค์กรจัดการการท่องเที่ยวจากการรวมตัวของทุกภาคส่วน (มักเรียกว่า “DMOs”)

การใช้แนวทางเหล่านี้ มีแนวโน้มที่ช่วยให้เข้าใจสถานการณ์ปัจจุบันในหลายแง่มุมของภูมิภาคและเพื่อกำหนดนโยบายและแผนการท่องเที่ยวตามการติดตามอย่างต่อเนื่องและข้อเท็จจริง DMOs คาดว่าจะมีบทบาทในการจัดการระดับภูมิภาคของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

- การจัดตั้ง DMOs ในญี่ปุ่นนำโดยสำนักงานการท่องเที่ยวญี่ปุ่นมาตั้งแต่ปี 2559

- ในหลายกรณี DMOs ส่วนใหญ่ดำเนินการภายใต้สมาคมการท่องเที่ยว แต่บทบาทของ DMOs คือการเสริมสร้างการวิเคราะห์ข้อมูลและการตลาด ซึ่งเคยอ่อนแอในสมาคมการท่องเที่ยวในอดีต และร่วมมือกับหน่วยงานท้องถิ่นต่างๆ

- ปัจจุบันมี DMOs ที่ลงทะเบียนแล้ว 241 แห่ง

การเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องของการท่องเที่ยววิถีชุมชนในญี่ปุ่น

1. การเปลี่ยนแปลงในการท่องเที่ยววิถีชุมชน

- หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 การเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วของญี่ปุ่นนำไปสู่การขยายวงกว้างช่องว่างทางเศรษฐกิจระหว่างเขตเมืองและชนบท และเพื่อสร้างสมดุลระหว่างช่องว่างนี้ การพัฒนารีสอร์ทได้ดำเนินการในพื้นที่ชนบทของญี่ปุ่นในทศวรรษ 1980

- สิ่งอำนวยความสะดวกขนาดใหญ่ เช่น โรงแรมรีสอร์ท สนามกอล์ฟ และสกีรีสอร์ท สร้างขึ้นเพื่อสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว แต่พวกเขาต้องพึ่งพาเงินทุนจากนอกภูมิภาค และมีปัญหา เช่น ความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม

- ในขณะนั้น การเคลื่อนไหวเพื่อการพัฒนาชุมชนภายใน เพื่อทดแทนการพัฒนาทุนภายนอกนั้นมีความเข้มแข็งและการแลกเปลี่ยนระหว่างเมืองและชนบทเป็นแนวทางหนึ่ง

- จุดประสงค์ของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเมืองและชนบท คือ การแบ่งปันสถานที่ท่องเที่ยวในภูมิภาคและทำความเข้าใจร่วมกันอย่างลึกซึ้งผ่านปฏิสัมพันธ์ของผู้คน สินค้า และข้อมูลระหว่างคนเมืองและคนในชนบท

- ในปี พ.ศ. 2535 MAFF เสนอให้จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวสีเขียวและการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมทั่วประเทศ ผ่านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเมืองและชนบท

2 การท่องเที่ยวสีเขียว

- การท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมถูกกำหนดโดย MAFF ว่าเป็น "กิจกรรมพักผ่อนและเดินทางเพื่อเพลิดเพลินกับธรรมชาติ วัฒนธรรม และปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในพื้นที่ชนบทอันเขียวชอุ่ม" ในญี่ปุ่น การท่องเที่ยวในชนบทและการท่องเที่ยวเชิงเกษตรมักถูกเรียกว่า "การท่องเที่ยวสีเขียว" พักค้างคืนที่โรงแรมของฟาร์มขนาดเล็ก สัมผัสประสบการณ์หมู่บ้านเกษตรกรรมและเกษตรกรรม รับประทานอาหารที่ร้านอาหารในฟาร์ม และซื้อสินค้าที่ตลาดของเกษตรกร

- การท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมค่อยๆ ได้รับการยอมรับจากการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต เช่น เวลาว่างที่เพิ่มขึ้นของชาวเมืองและการเปลี่ยนแปลงค่านิยมจากความมั่งคั่งทางวัตถุเป็นความมั่งคั่งทางจิตวิญญาณ

- นโยบายระดับชาติมีจุดมุ่งหมายเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ชนบทโดยใช้ทรัพยากรในชนบท และวัตถุประสงค์ของนโยบายคือเพื่อเพิ่มรายได้ของเกษตรกรผ่านการบริโภคด้านการท่องเที่ยว

- เมื่อมีการแนะนำการท่องเที่ยวสีเขียวครั้งแรก รัฐบาลเป็นผู้นำในความพยายามโดยเน้นที่การสนับสนุนการแพร่กระจายของโรงเตี๊ยมฟาร์ม

- เป็นผลให้เกิดการเปิดรับกลุ่มเด็กซึ่งรวมถึงนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นสำหรับทัวร์เพื่อการศึกษาในพื้นที่ชนบทและนี่คือตัวอย่างของตัวแทนการท่องเที่ยวสีเขียวในประเทศญี่ปุ่น

- ในปี 2565 มีเกษตรกร 1.23 ล้านคนในญี่ปุ่น ซึ่งคิดเป็นประมาณ 1% ของประชากรทั้งหมด แต่จำนวนเกษตรกรที่ดูแลฟาร์มขนาดเล็กคาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ 0.1% ของจำนวนนั้น หรือ 1,270

- เกือบ 70% ของผู้ประกอบการโรงแรมขนาดเล็กของเกษตรกรมียอดขายต่อปีน้อยกว่า 1 ล้านเยน เนื่องจากพวกเขาไม่สามารถหาเลี้ยงชีพได้ด้วยการทำฟาร์มขนาดเล็กเท่านั้น พวกเขาจึงอาศัยเงินบำนาญและทำไร่ข้างทางเพื่อดำรงชีพ

- เจ้าของโรงเตี๊ยมส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุในวัย 60 และ 70 ปี และพวกเขาทำธุรกิจนี้เพราะพวกเขาพอใจกับการใช้ชีวิตในชนบทและมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กและนักท่องเที่ยวที่อายุน้อยกว่า

3 เปลี่ยนนโยบายการท่องเที่ยวสีเขียวใหม่

- ความสูงวัยของเกษตรกรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวสีเขียว และผลกำไรต่ำของการท่องเที่ยวสีเขียวเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืน

- เพื่อเอาชนะความท้าทายเหล่านี้ MAFF ได้เปิดตัวโครงการที่เรียกว่า "No-haku (Countryside Stay)" ในปี 2017 โครงการนี้ให้การสนับสนุนทางการเงินสำหรับซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ รวมถึงการสร้างเนื้อหาการท่องเที่ยวโดยใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นและการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านที่พักและ 599 เขตทั่วประเทศญี่ปุ่นได้รับเลือกให้เข้าร่วมในโครงการนี้ เมื่อเดือนมีนาคม 2565

- ความพยายามเหล่านี้ส่งผลให้จำนวนโปรแกรมประสบการณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านที่พักเพิ่มขึ้นและจำนวนผู้เข้าพักค้างคืนก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน

- อย่างไรก็ตาม มีหลายพื้นที่ที่ไม่สามารถทำกิจกรรมได้อีกต่อไปเนื่องจากผลกระทบของ COVID-19 และจำนวนผู้เข้าชมค่อนข้างซบเซาตั้งแต่ปี 2020 จำนวนการพักค้างคืนขาเข้าก็ลดลงเช่นกัน

- ในพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการ "No-haku" การดำเนินงานในภาคเกษตรกรรม ป่าไม้ และการประมงมีสัดส่วนประมาณ 20% ของทั้งหมด ในขณะที่สมาคมการท่องเที่ยว DMO และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวคิดเป็นส่วนใหญ่

- ด้วยวิธีนี้ ความเป็นผู้นำของการท่องเที่ยวในชนบทจึงแผ่ขยายไปไกลกว่าภาคเกษตร ป่าไม้ และการประมงไปสู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และโอกาสในการสร้างการท่องเที่ยวในชนบทพร้อมกับธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น

- ในหลายกรณี ธุรกิจในท้องถิ่น NPOs, DMOs สมาคมการท่องเที่ยว และสมาคมการค้าและอุตสาหกรรมจะเป็นผู้ริเริ่มแล้วจึงจะมีอาสาสมัครมารวมตัวกันเพื่อทำงานในโครงการ

- ความร่วมมือกับหน่วยงานที่หลากหลายดังกล่าวมีศักยภาพที่จะเอาชนะจุดอ่อนด้านเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นหนึ่งในความท้าทายของการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความร่วมมือกับ DMO ซึ่งมีบทบาทในด้านการตลาดและการจัดการระดับภูมิภาค อาจนำไปสู่ความยั่งยืนของการท่องเที่ยวสีเขียวในอนาคต

กรณีศึกษาตัวอย่างการท่องเที่ยววิถีชุมชนอย่างยั่งยืน: เมืองเกโร

1 *สรุปส่วนสำคัญของเมืองเกโร* เมืองเกโรในจังหวัดกิฟุเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าพุดร้อนที่มีชื่อเสียง ตั้งอยู่ใจกลางประเทศญี่ปุ่น การเดินทาง ภายในประเทศ 3.5 ชั่วโมง จากสถานีโตเกียวโดยรถไฟต่างประเทศ 2 ชั่วโมง 20 นาทีจากสนามบินนานาชาติชูบุในจังหวัดไอจิโดยรถไฟ

หนึ่งในสามแหล่งน้ำพุร้อนที่ดีที่สุดในญี่ปุ่น เมืองนี้อุดมไปด้วยธรรมชาติและล้อมรอบด้วยภูเขา และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่พักในเกโรออนเซ็น มีที่พัก 49 แห่งในเกโรออนเซ็น ความจุ 7,616 คนต่อวันก่อนการระบาดของโควิด-19 ในปี 2019 เกโรมีผู้เข้าชมประมาณ 1 ล้านคน จำนวนลดลงเหลือครึ่งหนึ่งในปี 2564 แต่ภายในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2565 ตัวเลขดังกล่าวกลับคืนสู่ระดับ 88% ของระดับปี 2019

2 เมืองเกโร DMO

ในปี 2016 DMO เมืองเกโร ได้รับการจดทะเบียนเป็น DMO เป็นเหมือนการเริ่มต้นในประเทศญี่ปุ่น ในปี 2020 หน่วยงานการท่องเที่ยวญี่ปุ่นได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ริเริ่มเรื่อง DMO และมีความสำคัญเป็นลำดับต้นๆ ในการสนับสนุน DMO

- การจัดตั้ง DMO เกิดขึ้นจากความจำเป็นที่องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและรัฐบาลท้องถิ่นในเกโรต้องรวมตัวกัน โฆษณา และส่งเสริมกิจกรรมและแบ่งปันบทบาทในการตอบสนองต่อการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวหลังแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ทางตะวันออกเฉียงของญี่ปุ่นในปี 2554 มีการนำ "ภาษีอาบน้ำ" มาใช้ในเมืองเกโรในปี 2557 เพื่อเป็นทุนสนับสนุนกิจกรรม DMO

- บทบาทหลักของ DMO

- 1) สมาคมท่องเที่ยวสปาเกโร รับผิดชอบการจัดการโดยรวมของ DMO และการส่งเสริม
- 2) เกโรดำเนินการวางแผนการท่องเที่ยวและร่วมมือกับรัฐบาลระดับชาติและระดับจังหวัด
- 3) สมาคมสหกรณ์เกโรออนเซ็นเรียวกังชายแพ็คเก็จที่พักและส่งเสริมการท่องเที่ยวขาเข้า
- 4) หอการค้าและอุตสาหกรรมจัดทัวร์เมืองและการใช้ร้านค้าและร้านอาหาร
- 5) สำนักส่งเสริมการประชุมและผู้เยี่ยมชมดึงดูด MICE
- 6) สภาอื่นๆ ทำงานร่วมกับสมาคมการท่องเที่ยวระดับภูมิภาคและองค์กรที่เกี่ยวข้อง

3 *การทำงานตลาดด้วยข้อมูลของเมืองเกโรโดย DMO* จุดแข็งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเมืองเกโร DMO คือข้อมูลทางการตลาด รวบรวมจัดการข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกที่พักในเมืองและสามารถบันทึกข้อมูลแขกค้างคืนได้อย่างแม่นยำ

- DMO ยังใช้ Google Analytics เพื่อติดตามการเข้าถึงเว็บไซต์ออนไลน์ของ Gero spa Tourist Association เพื่อทำความเข้าใจตำแหน่งของผู้คนในญี่ปุ่นและต่างประเทศที่กำลังค้นหา Gero Onsen และช่วงเวลาใดของปี

- Gero City DMO ไม่ได้มุ่งเน้นไปที่พื้นที่เฉพาะ แต่โฆษณาทั่วประเทศ เนื่องจากมีความเสี่ยงสูงในการจำกัดเป้าหมายให้แคบลงมากเกินไป สถานที่ท่องเที่ยวในภูมิภาคอื่นๆ ที่เน้นการท่องเที่ยวขาเข้าแคบเกินไป ได้รับความเสียหายอย่างรุนแรงจากข้อจำกัดที่เกี่ยวข้องกับโควิด-19

- DMO กำลังส่งเสริมกลุ่มนักท่องเที่ยวรายบุคคลแทนการพึ่งพาการท่องเที่ยวแบบกลุ่มมากเกินไป ในญี่ปุ่นมีการเปลี่ยนจากการเดินทางแบบกลุ่มเป็นรายบุคคล และด้วยจำนวนผู้เดินทางแต่ละคนที่เพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากการแพร่ระบาด การดึงดูดนักท่องเที่ยวแต่ละรายได้กลายเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการจุดหมายปลายทาง

- DMO ยังมีแอปสำหรับนักเดินทางและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มการบริโภคของนักเดินทางโดยอนุญาตให้พวกเขาใช้แอสแตร์และคู่มือผ่านแอป

4 เมืองเกโร DMO และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

4.1 *สภาส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เมืองเกโร*

- คุณลักษณะอีกประการหนึ่งของ Gero City DMO คือการมุ่งเน้นไปที่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในเดือนกันยายน 2559 สภาส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เมืองเกโรก่อตั้งขึ้นโดยสมาคมการท่องเที่ยว หอการค้าและอุตสาหกรรมสมาคมเรียวกัง และบริษัทขนส่ง พร้อมด้วยกลุ่มมัคคุเทศก์และอื่นๆ

วัตถุประสงค์ของสภานี้คือการกำหนดแนวทางการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนในเมืองเกโรอย่างยั่งยืน และสร้างระบบส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม

เกโรได้รับพรจากทรัพยากรธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ น้ำตก ปลาแม่น้ำ พืช และสัตว์ต่างๆ

หมู่บ้านโอซากะซึ่งมีชื่อเสียงจากน้ำตก 216 แห่ง เป็นผู้นำกลุ่มแรกในการแนะนำนักท่องเที่ยวภายใต้แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ดังนั้น สภาส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเมืองเกโรจึงทำงานเพื่อสร้างแนวทางและการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อขยายกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไปยังพื้นที่เกโรทั้งหมด

- DMO เมืองเกโร (ผ่านสมาคมการท่องเที่ยวเกโรสป่า) มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความร่วมมือกับผู้ให้บริการประสบการณ์และได้ประกาศตนเป็น DMO ท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพียงแห่งเดียวในญี่ปุ่น

4.2 การสร้างประสบการณ์

- เพื่อให้คนในท้องถิ่นสนใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ DMO ได้เรียกร้องให้ผู้อยู่อาศัยในเมืองระบุทรัพยากรในท้องถิ่น 2,714 แห่งที่ถือว่าเป็นสมบัติและจากการตอบสนองจึงสร้างแผนประสบการณ์ใหม่

- ทัวร์ติดตามผลที่ได้นั้นเสนอให้ผู้ปกครองและเด็กๆ ในเมืองเพียง 500 เยน และทัวร์ได้รับการขัดเกลาตามรายงานความเพลิดเพลินของพวกเขา

- นี่คือการประสบการณ์บางส่วนที่สามารถเพลิดเพลินได้ในเกโร ทัวร์น้ำตกโอซาก้ารวมการอาบน้ำบ่อน้ำร้อนสาธารณะและการล่องแพในแม่น้ำในฤดูร้อน พร้อมการเดินป่าด้วยรองเท้าหิมะและการปีนน้ำแข็งในฤดูหนาว

- นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมอื่นๆ อีกหลากหลาย เช่น ปั่นจักรยานชมทิวทัศน์ชนบท เก็บมะเขือเทศและบลูเบอร์รี่ในฟาร์ม เดินเล่นตามตรอกหลังของเมืองเก่า และเยี่ยมชมโรงหมักสาเก <https://gero-taiken.gero-spa.com>

5 ข้อดีของความร่วมมือระหว่าง DMOs กับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

- ประโยชน์แรกคือการปรับปรุงความน่าดึงดูดใจของภูมิภาคทั้งหมด และทำให้แตกต่างจากสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ ดึงดูดนักท่องเที่ยวเป็นรายบุคคล ผู้มาเยือนซ้ำ และลูกค้าใหม่

- ประการที่สอง โดยการเสนอประสบการณ์อย่างเต็มรูปแบบ เวลาที่ใช้ในภูมิภาคสามารถขยายออกไปได้

- ในทางกลับกัน มีข้อดีสามประการสำหรับฝั่งหมู่บ้านเกษตรกรรม ประการแรกคือการปรับปรุงการรับรู้ของภูมิภาคด้วยการเสริมสร้างการประชาสัมพันธ์ ประการที่สองคือการลดภาระค่าใช้จ่ายในการโฆษณา การจองทางอินเทอร์เน็ต และระบบอื่นๆ และสามคือ การพัฒนาฐานลูกค้าใหม่สำหรับการท่องเที่ยวที่อยู่น้ำพุร้อน

- โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประเด็นที่สาม การใช้ข้อมูลอย่างเต็มที่ทำให้สามารถเข้าใจแนวโน้มพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวได้ง่ายขึ้นและระบุผู้มีโอกาสเป็นลูกค้าสำหรับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ดังนั้น โดยการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างการจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวและพื้นที่ชนบท สามารถเสริมจุดอ่อนร่วมกันและความยั่งยืนของการท่องเที่ยวที่อยู่น้ำพุร้อนและพื้นที่ชนบทสามารถเพิ่มขึ้นได้

ข้อสรุปโดยสังเขป

- ปัญหาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในญี่ปุ่น

1) การดำเนินการตามมาตรการที่รวมถึงมุมมองของชุมชนท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อม

2) การประสานงานระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

3) การตลาดและความร่วมมือกับนักแสดงที่หลากหลายกับ DMO เวอร์ชันภาษาญี่ปุ่นในฐานะผู้นำและผู้จัดการสถานที่ท่องเที่ยว

- ปัญหาการท่องเที่ยวสีเขียว

เสริมสร้างด้านเศรษฐกิจและความร่วมมือกับนักแสดงหลากหลายท่าน

การสร้างการท่องเที่ยวในชนบทอย่างยั่งยืน จำเป็นต้องแก้ไขปัญหาด้วยแนวทางที่สมดุลต่อเศรษฐกิจชุมชน สิ่งแวดล้อม และการจัดการ

เมืองเกโร DMO

ขณะที่ DMO ปฏิบัติงานในประเทศญี่ปุ่นทั้งด้านการตลาด ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ และการจัดการสถานที่ท่องเที่ยว ก็ยังได้รับความสมดุลที่ดีในความพยายามค้นหาทรัพยากรในท้องถิ่น ร่วมมือกับชาวบ้านในการติดตามทัวร์ และเสริมสร้างมุมมองด้านสิ่งแวดล้อมด้วยการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเมืองเกโร DMO

DMO เมืองเกโร มีการรวบรวมข้อมูลแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นส่วนต่างๆ ของเมืองอย่างครบครันในเว็บไซต์เดียว ซึ่งจะช่วยให้เสริมศักยภาพการท่องเที่ยวในชนบทให้ขยายวงกว้างมากขึ้น

- การท่องเที่ยวชนบทในญี่ปุ่นพลาดโอกาสดึงดูดนักท่องเที่ยวในอดีตเพราะไม่เป็นที่รู้จักและจุดหมายปลายทางในท้องถิ่นขาดความสามารถในการสื่อสารแม้ว่าจะมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่น่าสนใจในหมู่บ้านเกษตรกรรม
- ดังนั้นการแบ่งปันการตลาดและองค์ความรู้อื่นๆ ผ่านความร่วมมือกับ DMOs ถือเป็นหนึ่งในวิธีที่ดีที่สุดในการขยายการท่องเที่ยวในชนบทอย่างยั่งยืนในอนาคต
- นอกจากนี้ ในอนาคตจะต้องมีการจัดการการท่องเที่ยวในชนบทในระดับภูมิภาคโดยร่วมมือกับหน่วยงานที่หลากหลายดังกล่าว

ส่วนที่ 2 ประโยชน์ที่ได้รับและการขยายผลจากการเข้าร่วมโครงการ

- ประโยชน์ต่อตนเอง
เข้าใจพื้นฐานกรอบแนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชนซึ่งเป็นกระแสการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ เห็นภาพรวมการท่องเที่ยวภายในภาวะการณ์ระบาดของโควิด-19 เพื่อประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน เพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษจากสำเนียงที่แตกต่างกันของผู้เชี่ยวชาญและผู้เข้าร่วมประชุม
- ประโยชน์ต่อหน่วยงานต้นสังกัด
เพิ่มพูนความรู้และพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานให้พร้อมสำหรับการทำงานให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสการท่องเที่ยวของโลก มีการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและเป็นการประชาสัมพันธ์หน่วยงานให้เป็นที่รู้จักแก่หน่วยงานต่างประเทศ
- ประโยชน์ต่อสายงานหรือวงการวิชาชีพในหัวข้อนั้นๆ
เป็นการบูรณาการความรู้ด้านการท่องเที่ยววิถีชุมชนเข้ากับงานด้านการอนุรักษ์ ให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไปด้วยกัน
- กิจกรรมการขยายผลที่ได้ดำเนินการภายในระยะเวลา 60 วันนับจากวันสุดท้ายของโครงการ
  - ประชาสัมพันธ์เรื่องการท่องเที่ยววิถีชุมชนกับเจ้าหน้าที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย
  - ถกประเด็นเรื่องการพัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ทะเลน้อยอย่างยั่งยืนกับการขึ้นทะเบียนระบบการเลี้ยงควายปลักในพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อยเป็นมรดกโลกทางการเกษตร (GIAHS) ของไทย อย่างเป็นทางการกับหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
  - เข้าร่วมออดิตรายการฟังเสียงประเทศไทย ช่อง Thai PBS หัวข้อ 'เส้นทางควายน้ำ กับอนาคตพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย' ณ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย โดยออกอากาศในวันที่ 15 ตุลาคม 2565 สามารถรับชมย้อนหลังได้ที่ <https://youtu.be/iEMqgI9pu9o> (พุดแสดงความคิดเห็นประมาณนาทีที่23)

- กิจกรรมการขยายผลที่จะดำเนินการภายใน 6 เดือนหลังเข้าร่วมโครงการ แปลเอกสารการอบรมเป็นภาษาไทยเรียบร้อยแล้ว กำลังปรับแก้ถ้อยคำและออกแบบจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยววิถีชุมชนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนแก่เจ้าหน้าที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย

ส่วนที่ 3 เอกสารแนบ

- กำหนดการฉบับล่าสุด (Program)

Time (Japan Time)	Agenda	Speaker
Day 1: Wednesday, 24 August 2022		
13:30–14:00	Registration/Zoom Connection	NPO, MVDDRT, APO
14:00–14:10	Opening Session:	NPO MVDDRT Tad Manabe APO
	Welcome Remarks by host country Opening Remarks by APO Secretariat Introduction of Resource Persons and Participants	
14:10–14:20	Introduction and Course Objectives	Tad Manabe
14:20–15:10	Session 1: The Role of Tourism in Sustainable Rural Development	Cece Yusuf Head of Planning and Cooperation Bureau, MVDDRT Indonesia
	Indonesia's policy framework for establishing sustainable tourist villages is outlined in this session. 30-min presentation and 20-min Q&A	
15:10–15:20	Break	
15:20–16:10	Session 2: Positioning Rural Tourism and Agritourism as Subsectors in the Global Tourism Market	Harro Bart Boekhold Owner and Director F.R.E.S.H. Tourism Netherlands
	This session addresses the emergence of specific types of tourism for diversifying rural economies. It starts with a brief history of tourism from a global perspective and includes the principles for developing agritourism products. 30-min presentation and 20-min Q&A	
16:10–17:00	Session 3: Tourism - A key driver for rural development Tourism can be a positive force for rural development and community wellbeing. It creates jobs and opportunities to revitalize rural areas, promote the value of agriculture and gastronomy and retain population. Planning for the development of tourism in rural areas implies the need for an holistic approach and a strategic planning with all players especially host communities. UNWTO Tourism and Rural Development Programme works to enhance awareness, skills, product development and opportunities for rural areas through tourism. 30-min presentation and 20-min Q&A	Sandra Carvao Director Market Intelligence & Competitiveness World Tourism Organization (UNWTO)
End of Day 1		

Time (Japan Time)	Agenda	Speaker
Day 2: Thursday, 25 August 2022		
13:30–14:00	Registration/Zoom Connection	NPO Indonesia and APO Secretariat
14:00–14:10	Recap of Day 1	
14:10–14:50	Session 4: Sustainable Tourism with Indigenous and Local Content This session introduces examples of sociocultural impacts of tourism for sustainability. 30-min presentation and 10-min Q&A	Dr. Vitria Ariyani Founder and Chief Executive Officer Berbangsa Foundation Indonesia
14:50–15:30	Session 5: Sustainable Rural Tourism in Japan This session introduces the current status of sustainable tourism and rural tourism in Japan, as well as a successful example of sustainable rural tourism by a DMO in conjunction with ecotourism. 30-min presentation and 10-min Q&A	Saki Satoh Norinchukin Research Institute Co., Ltd. Japan
15:30–15:40	Break	
15:40–16:20	Session 6: Kahawa Shamba Tourism Project This session addresses the “Kahawa Shamba” tourism project in Tanzania, East Africa. Over several years, this initiative developed from a project into a locally owned and managed agritourism enterprise. The participants will individually analyze this enterprise based on the agritourism principles provided in Session 2 (Day 1). 30-min presentation and 10-min Q&A	Harro Bart Boekhold
16:20–17:00	Session 7: Case Study from a Village in Indonesia This session introduces a village that has successfully established a sustainable economy through the development of rural tourism. 30-min presentation and 10-min Q&A	Usman Founder and Director Bonjeruk Tourist Village Indonesia
End of Day 2		

Time (Japan Time)	Agenda	Speaker
Day 3: Friday, 26 August 2022		
13:30–14:00	Registration/Zoom Connection	NPO APO Secretariat
14:00–14:10	Recap of Day 2	
14:10–14:50	Session 8: Key Considerations in Developing Sustainable Rural Tourism in the Asia-Pacific This session presents the critical success factors for developing sustainable community-based rural tourism derived from a comprehensive study of success stories in APEC member economies including a special focus on green recovery initiatives in a postpandemic tourism landscape. 30-min presentation and 10-min Q&A	Dr. Amran Hamzah Professor Department of Urban and Regional Planning Universiti of Teknologi Malaysia
14:50–15:40 (50 min)	Breakout Group Session: Discussion or Country Presentation The participants will break into smaller groups to share their countries' status and possible adoption of the concepts and frameworks presented.	Harro Bart Boekhold Tad Manabe
15:40–15:50	Break	
15:50–16:50 (60 min)	Breakout Group Session: Group Presentations or Country Presentation In a plenary session, participants will share the key discussion points from the breakout groups and identify common and unique opportunities, challenges, and the way forward.	Tad Manabe
16:50–17:00	Closing Session: Vote of Thanks Closing Remarks by host country Administrative Announcements by APO Secretariat (Evaluation, Certificates)	Selected Participants NPO/MVDDRT Tad Manabe
End of the Course		

■ เอกสารนำเสนอผลงานหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Group Presentation)

Group 2:		
Challenges	Strength	Actions
- Lack of Comprehensive Planning by all relevant stakeholders including Government (Khan) - Lack of Understanding on Tourism among Rural People (Khan) - Lack of Capacity (Hospitality, Tour Management, business management etc) ((Khan)	- Demographic dividend (availability of Youth) (Khan) - Natural beauty and cultural diversity (Khan) - Access to information (e.g. Internet) (Khan) - Access to skill training at low cost (Khan)	•Training/Workshop for local people to understand about Tourism (Wongwilai) 1) Comprehensive planning for assessing the potentiality (including the scoring) of Rural Tourism by the Government along with Sector Experts. (khan) 2) Plan and draft some projects with Government and International funding on developing Rural Tourism (including CBT, Village,Agritourism) on Pilot basis and monitor the success.(khan) 3) Motivate the rural people of the rural areas which have passed the assessment level and sensitize them on the benefit of the Rural Tourism. (Khan) 4) Provide skill trainings (from both Government, NGOs, DPs and Private sectors) on Tourism, Business planning, Hospitality, Language, Cross culture respects, Food Service and other activities related to Tourism. (khan) 5) Government needs to provide support in finding a local champions/ assessing the business
	Weakness - Lack of understanding on the potentiality of rural tourism among the rural people (Khan) - Lack of Local Champions (Khan) - Lack of Business Planning (Khan) - Lack of local and international investment including iNGOs and DPs (khan) - The local community is not optimal and does not have the capacity - Lack of Accesibility and Facility - Village Government do not realize on how important tourist village is - the Village fund do not used to optimize village tourism	
Goals/Objectives •to develop the cultural, environment and potential human resources in village	Opportunity •to develop the cultural, environment and potential human resources in village • • Or	